

Angelca se že veselil pri Jezusu — žalujočim pa naše sožalje!

Buče. Dne 21. februarja predpoldne smo slovesno izročili materi zemlji truplo blagopokojnega Jurja Božiček, o kojega smrti v visoki starosti 86 let je poročal zadnji »Slov. gospodar«. Blagemu Jurju, ki je bil znan, ljubljen ter spoštovan daleč naokrog pod imenom Kladovšekov stric, je posodila zadnjo pot vsa domača fara ter odlični zastopniki sosednjih župnij z gasilci iz Buč in Verač. Pri hiši žalosti je opravil ob navzočnosti devetih duhovnikov iz obširne kozjanske dekanije pogrebne molitve domači g. župnik Miloš Turk, kateri je bil rajnemu najboljši prijatelj. Po odpeti žalostinki bučnega pevskega zbora so dvignili gasilci krsto in se je razvil dolg žalni spreved v župno cerkev. Po sv. maši je krenilo številno zadnje spremstvo na pokopališče. Po pogrebnem obredu je vzel slovo od nezabnega strica g. župnik Turk. Orisal je njegovo zgledno življenje in dolgoletno plodono delovanje za vsestranski blagor dobre bučke župnije. Gasilcetrobentač je odtrobil slovo, bučki fantovski pevski zbor je odpel žalostinko in številni pogrebci so se začeli razhajati z željo, da bi naklonila nebesa v sedanjih hudih časih vsaki slovenski župnji vsaj enega tako delavnega, zglednega in vodilnega moža, kakor je bil k večjemu počitku položen Kladovšekov stric!

Sv. Miklavž nad Laškim. V Ložah je v četrtek, 23. februarja, v 71. letu starosti, zadet od kapi umrl Jožef Lapornik. Rajnik je bil od leta 1898 do 1909 župan bivše občine Marija Gradec. Kot župan se je odločno boril za pravice slovenskega jezika v uradih, ni se ustrašil v tem oziru ne deželnega odbora in c. kr. namestništva v Gradcu. Tudi je občina za časa njegovega županovanja kupila hišo za svoje uradne prostore. Še dan pred smrtjo je šel, dasi že bolehen, z vaščani popravljat pot do župnijske cerkve. Zadnja leta je čital pri cerkvi običajne občinske raz-

Nikar se ne bojte...

Kožo Vam varujem jaz! Zato se Vam ni treba bati tudi najslabšega vremena, če ste si poprej namazali kožo z Niveo. Zakaj samo Nivea vsebuje Eucerit, edino okrepevalno sredstvo za kožo.

glase, kjer je s šalo spravil ljudi v dobro voljo. Svetila mu večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Zdole pri Brežicah. Otožno so zapeli zvonovi in naznanjali smrt našega dragega prijatelja Mihe Kolmana, sodarja. Rajnik je bil vedno dober in marljiv delavec, mirnega in poštenega značaja ter priljubljen pri vseh, ki so ga poznali, kar je pričala množica, ki se je zbrala v cerkvi pri sv. maši za rajnega in spremila zemeljske ostanke nepozabnega prijatelja na pokopališče, kjer je imel poslovljni govor g. duhovni svetnik in župnik Alojzij Šoba. Rajnemu naj sveti večna luč — žalujočim sorodnikom pa naše sožalje!

tom. Toda vsi vemo, kdo je hujskal žensko proti občini, kam je hodila po nasvete naravnost iz občinske pisarne, kdo ji je preskrbel trimesačno stanarino, kdo jo je pošiljal k odvetniku! Ne pomaga nič zavijati oči. Če je občina zdaj poskrbela, da je šentvidska občina vrnila Vigečevi njeno opravo, je ravnala pravilno po zakonu, ker je imela ženska stano stanovanje. Da se pa občina ni spustila v pravdo, je le dokaz varčnosti in rabsodnosti. Občinski denar vendar ni zato na svetu, da bi z njim mastili odvetnike. Toda kaj je gospodom za občinski blagor, da le njihova beseda obvelja. Ptič se pozna po perju, ruški nasprotniki pa po njihovih dejanjih. Radi bi pač popravili pri prihodnjih občinskih volitvah, kar so izgubili pri zadnjih. Zato si že zdaj izbirajo kandidate za župansko mesto; pa zopet kažejo v tem le svoje slabe namene. Vsaka vrsta hoče imeti svojega župana in tako imajo kar štiri kandidate za župansko mesto, enega iz tovarne, tri iz Ruš. Toda kdo jim bo šel na limanice? Upamo, da iz take moke ne bo kruha za Ruše. Predobro jih poznamo!

Slovenja vas pri Ptujju. Dne 12. februarja je povozil neki avtomobilist pred gostilno Franca Žerak v Hajdošah Franca Kureš, posestniškega sina iz Hajdoš. Kdo je krivec, bo pokazala preiskava, dejstvo pa je, da nekateri avtomobilisti drviijo po naših cestah ne oziraje se na voznike in ovinke. — Dne 12. februarja smo imeli občni zbor krajevne KZ. Pokazalo se je zanimanje za prepotrebno stanovsko organizacijo. Kmetje sedaj uvidevajo, da le potom stanovske organizacije bo stan enakovreden drugim stanovom. Od mnogih se sliši, da je KZ nepotrebna. Take stvari razširjajo samo taki, katerim je KZ trn v peti prav zaradi kmečke skupnosti in povezanosti. Zato — verjemite razširjenjem takih neresnic in prepričajte vsi v KZ, ker v slogi je moč in napredek!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V Pergerjevi dvorani priredi gasilska četa iz Male Nedelje v nedeljo, 5. marca, ob 15.30 priško ljudsko igro s petjem »Petkov Tonek«, ki jo je spisal domačin I. Vuk (Starogorski). Na pomoč!

Apače. Dobili smo novega šolskega upravitelja g. Hinka Snuderla. Vsi modri starši pozdravljajo njegovo veliko skrb, da se mladina redno udeležuje šolskega pouka in tako tudi nekaj nauči. — Na deški šoli je nastopila služba učiteljca g. Šoukal, doma iz Ljubljane. Apačko podnebje neprijetno vpliva na njeno zdravje.

Društvene vesti

Kebelj na Pohorju. Katoliško prosvetno društvo Slomšek ima 12. marca ob 8.30 redni občni zbor v stari šoli. Po zborovanju bo otvoritev društvene knjižnice. Vabljene ste Kebeljčani in sosedje!

Ponikva ob južni žel. V nedeljo, 5. marca, vpripori Katoliško prosvetno društvo iz Sv. Jurija v Slomškovem domu dramo v treh dejanjih »Sretnja«. Ker je čisti dobiček namenjen za gradnjo »Slomškovoga doma«, ste zopet vabljene, da napolnimo dvorano!

Slovenec v Zagrebu. Odkar smo se zadnjič oglašili v »Slov. gospodarju«, je minulo že več kot tri mesece. Pa ne mislite, da ta čas nismo nič delali ali da nismo imeli o čem pisati. Nasprotno,

dela je vedno dovolj, samo kdor hoče delati, in tudi z uspehi smo kar zadovoljni. Slomškovo društvo, ki pač najbolj skrbi za zavedne zagrebške Slovence, je pripravilo v tem času tri igre: v decembru »Desetega brata«, v januarju »Mežnarjevo Liziko«, v februarju pa burko »Butalci«. Vse igre so bile dobro obiskane. Sedaj pa se že pripravlja nova igra »Prisega o polnočie«, ki bo v nedeljo, 12. marca, popoldne. — Imeli smo tudi že več prosvetnih večerov, kjer priznani predavatelji v priprosti besedi govorijo o poučnih in zanimivih vprašanjih (o zdravstvu, o Mohorjevi družbi, o družabnih vprašanjih itd.). Vidite, da je naše življenje prav pisano in razgibano.

Dopisi

Pameče. Znano Urmovo hišo je na dražbi kupil krajni šolski svet, ki jo namerava preurediti za učiteljska stanovanja. — Letošnji predpust je bil za nas silno nevaren. Volk bi imel iti skozi farno, a mu je Janez Račnik na Lukazah preprečil smer.

Ruše. Naši nasprotniki iz vrst JNS, socialistov, komunistov, narodnih socialistov ali kakor se že gospodje imenujejo (v resnici trobijo vsi v en rog), so zadnji čas postali zelo gibčni in zgovorni. Hočejo oči vseh Rušanov obrniti nase in se vsem predstaviti kot edino zmožne gospodarje in voditelje v Rušah. Vsako malenkost objavijo v svoji »Delavski politiki« in svojem »Večerniku«, da bi vendar javnost postala malo pozorna nanje. Še na neki dopisnici smo čitali pripombo: Treba objaviti v Delavski politiki, da ji niso dali

ubožnega spričevala. Kdor pa bolj globoko pogleda v to njihovo nervozno kretanje in pisarjenje, kmalu spozna, kam pes tace moli. Ne gre jim za blagor občine, gre jim samo za prihodnje občinske volitve. Treba je delati veliko reklamo zase. Radi bi imeli zopet prve stolčke v občinski upravi, močne skomine imajo po zgubljeni županski kroni in po občinskih uradnih mestih. Zato udrihajo, kar le morejo, po sedanjih občinski upravi, ki je v rokah JRZ. Vse je zanič, vse zgrešeno, pa le zato, ker oni niso na krmilu. Zdaj izrabljajo v svoje nečedne namene Vigečevo stanovanjsko zadevo, popolnoma pa pozabljajo, da so prej, ko so bili sami na vladi, venomer poudarjali, da je treba žensko odpraviti v njeno občino. Zdaj pa je to največji zločin pred Bogom in sve-